ಕರ್ನಾಟಕ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಅಧಿನಿಯಮ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ

ಜನರ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ

ದಾಮೋದರ ಆಚಾರ್ಯ
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಆಂದೋಲನ, ಕರ್ನಾಟಕ
9448121387

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಪಂಚಾಯತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅದಾದ ನಂತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ 73ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತರಲಾಯಿತು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆದವು. ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರಂತರ ಏಳು ಬೀಳು ಕಂಡಿವೆ. ಇದೀಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಲು ಹೊರಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಆಂದೋಲನ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ದಾಮೋದರ ಆಚಾರ್ಯ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.
–ಸಂಪಾದಕ

"ಈ ದೇಶವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ನಾವು ರಚಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂವಿಧಾನ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆಧಾರ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಸಂವಿಧಾನ. ಆ ಸಂವಿಧಾನ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, "ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ನಾವು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸಂವಿಧಾನ." ಎಂದರೆ, ಹಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿದೆ, ಆ ಹಕ್ಕುಗಳಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯವೂ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಥವಾ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಥವಾ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಥವಾ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಿತ್ಯವೋ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೊಮ್ಮೆಯೋ 6 ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆಯೋ ಸೇರಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ನಮಗೇನು ಬೇಕು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಈ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ವಿಪರೀತ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಿಂದ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾರದೇ, ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಬೆಳೆಯ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಎನ್ಯುವಂತಾಗಿ ನಿಂತರ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ರಾಜಕೀಯ ದಲ್ಲಾಳಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆ ಆದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯೋಜಿಸಿದರೆ ಅದು ಹಳ್ಳ ಮುಟ್ಟುವಾಗ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲ ಕಲಿ ಕೆಲಭೈಸೆಗಳು ಹಳ್ಳಿ ತಲುಪುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಿದ್ದರೆ, ಹೀಗೆ ಜನರಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದ ಜನರ ಹಕ್ಕು, ತಮ್ಮದೇ ಹಕ್ಕು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಕ್ರಮೇಣ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಯೋಜನೆಗಳೇನು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾವುವು, ಇದು ಎಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳಾಗದೇ, ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅದು ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಂಡಿತು. ಹೀಗಾಗಿ, ಜನರಿಂದ, ಜನರಿಗಾಗಿ, ಜನರ ಸರ್ಕಾರ ಎನ್ಯುವಲ್ಲಿ ಜನ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಅಂದರೆ ಬರೀ ಚುನಾವಣಾ ಸಮಯ ಮಾತ್ರ ಎನ್ಯುವಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ತೀರ್ಮಾನಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು ದೆಹಲಿ ದಾಟಿ ಅದರ ಹೊರಗಡೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಆಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಯೋಜನೆಗಳು ಎಲ್ಲೋ ರಚನೆಯಾಗ ತೊಡಗಿದವು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಆಗಿ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಫಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಜನರನ್ನು ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಧಿಕಾರದ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸರ್ಕಾರಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲೆ ಅನುಷ್ಠಾನದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಆಡಳಿತದ ಕಲ್ಪನೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆದು ಹೊಸ ಆಲೆಯೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ತೀವ್ರಗತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಎನ್ಯುವದು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಂಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದ ಅಂದಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿ ನೇತೃತ್ವದ ಸರ್ಕಾರ, ಈ ದೇಶದ, ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾಳಜಿ ಹೊತ್ತು ಹೊಸ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ನಿಜ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ನಿಜ ಸಾಕಾರದತ್ತ ನಡೆಯಲು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಹಾಗೇ ಸಂವಿಧಾನದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿತ್ತು.

1989ರಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ 73ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಆಗಿನ ಪ್ರಧಾನಿ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿ ಅವರು ಆಡಿದ ಅತ್ಯಂತ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಭಾಷಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಭೇಟಿಯಾಂದ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಜನರ ಜೊತೆಗಿನ ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ಆದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"ನಾನು ನೂರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದ್ದೇನೆ. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಂದ ಜನರು ಅನುಭವಿಸುವ ಹೃದಯವಿದ ದುಃಖಕ್ಕೆ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸದ, ಅನುಕಂಪಹೀನ ಆಡಳಿತದ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯಿಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ತಳಮಟ್ಟದ ಆಡಳಿತ, ಉಬ್ಬಿಲ್ಲದ ಊಟದಂತೆ ಎಂದು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಂಡೆವು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತ ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಚುನಾಯಿತ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಜನರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವಿನ ಕಂದಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ನಿರ್ವಾತದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ 'ಅಧಿಕಾರ ದಲಾಲಿಗಳು (ರಾಜಕೀಯ ಪುಡಾರಿಗಳು)' ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ವಿಧಾನ ಸಭೆಗೂ ಇನ್ನೂ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಲೋಕ ಸಭೆಗೂ ಹಾಗೂ ಜನರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರು ಕಸ್ತ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿ, ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳು ಜನರಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆಕ್ರಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವರನ್ನೇ ಹೊಣೆಗಾರರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ್ಷತೆಯೆನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದ್ದೇವೆ. ಜನರನ್ನು ಸಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸಿದಾಗ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದಯತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕಲಿತೆವು."

ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿಯವರ ಈ ಮಹದಾಶಯ ಮುಂದೆ ಸಂವಿಧಾನದ 73ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಹೊಸ ಅಲೆಯೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. 73ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1993ರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಗ್ರಾಮ ಸಭೆ ಸಂವಿಧಾನಬದ್ಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು. ತ್ರಿಸ್ತರ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಜನರ ನಿತ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ತೀರ್ಮಾನ ಮುಖ್ಯ ಎನಿಸಿದ 29 ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಮೂರೂ ಹಂತದ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವ ಆಶಯವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸವೋ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಅನುಷ್ಠಾನ ಎನ್ಯುವಂತಾಯಿತು. ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರು ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ನೇರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ವೇದಿಕೆ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶಯ ಏನಿದ್ದರೂ, ಕಾಯ್ದೆ ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಬೇಕು, ಬೇಲೂರು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲ ಭರವಸೆಯೂ ನೀಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶದಂತೆ 29 ವಿಷಯಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮೂರು ಹಂತದ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಮಾಡದೇ, ಕಾಯ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣೆ ವಿವಿಧ ಸುತ್ತೋಲೆ. ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗಳ ಆನಾಸಕ್ತಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿತು, ನಿಂತ ನೀರಾಯಿತು.

ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಾಗದೇ ಕೇಂದ್ರ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಂಚುವ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಾದವು. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಎನ್ಯುವದು ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೊಸ ಹಂಚುವ "ಡೆಲಿವರಿ ಬಾಯ್"ಗಳಂತೆ. ಈ "ಡೆಲಿವರಿ ಬಾಯ್" ಗಳಿಗೆ ಹಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲ, ಹಾಲಿನ ಗುಣಮಟ್ಟ, ಆದರಲ್ಲಿ ಮೊಸರು ಆಗಬಲ್ಲದೇ, ಬೆಣ್ಣೆ ಬರಬಹುದೇ, ಆದರ ರುಚಿ, ಆದರ ಆಳತೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲೊಲ್ಲನು. ಆದರೆ ಹಾಲು ಕೆಟ್ಟರೆ, ಅಳತೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಬರಾಜು ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಆಗಲ್ಲ ಬೈಗುಳ ಗಳಿಸುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಹುಡುಗ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಸರಬರಾಜುದಾರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದೇ ವಿನಃ ಅವನೇನೂ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರ, ಗುಣಮಟ್ಟ ಬದಲಿಸಲಾರ. ಗ್ರಾಹಕರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ಪಂದಿಸಲಾರ. ಇಂತಹದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳದ್ದು. ಕೌಶಾಲಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮನೆಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಆದ ನಿರ್ಧಾರ, ನೀತಿ, ನಿಯಮ, ಮಾದರಿ, ಕೇಂದ್ರ–ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಹಂಚಿಕೆದಾರರು ಮಾತ್ರ ಈ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳು. ಆ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರ, ಜನರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾರ್ಪ ರೂಪಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಗ್ರಾಮ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ 1993ರ ಕಾಯಿದೆ ಎಷ್ಟೇ ಉದಾತ್ತ, ಉತ್ತಮ ಆಶಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಾ ಇಂದು ಈ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದ, ಏನೂ ರೂಪಿಸಲಾಗದ, ಮೇಲಿನ ಹಂತದ ಸರ್ಕಾರಗಳತ್ತ ಕೈಯಿತ್ತಿ. ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಯಾಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ ನೇತೃತ್ವದ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಿಸಿದ ಶ್ರೀ ರಮೇಶ ಕುಮಾರ್ ನೇತೃತ್ವದ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಸಮಿತಿಯು, ಮುಖ್ಯ ಸಾರಾಂಶ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ ಆತಿ ಅಗತ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ ಎನ್ಬಬಹುದು.

ಜನಕೇಂದ್ರಿತ:

ಜನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ: ನೇರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ, ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು, ಇದನ್ನೇ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳಿವೆ.

ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಆದ್ಯತೆ. ಅದರ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿ, ತನಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಯೋಜಿಸುವ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ನೀಡಿದ್ದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಜ ಆಶಯದಲ್ಲಿದೆ. ಮೂರು ಹಂತದ ಪಂಚಾಯತ್ ಯೋಜನೆಗೆ. ಗ್ರಾಮ ಸಭೆ ಯೋಜನೆ, ಆಲೋಚನೆ. ನಿರ್ಣಯಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಜನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಎನ್ಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತಿದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಜನರು ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ನೇರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ಅದ್ಯತೆ ನೀಡಿದಂತಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗೆ ಉತ್ತರದಾಯಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಎನ್ಬಬಹುದು.

3ಎಫ್‌ಗಳು:

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬರೀ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲ ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಎನ್ಬವ ಮೂಲಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಕ್ಕೆ ಎಂದು ರೂಪಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, 'ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವೋ ಅಲ್ಲೇ ಯೋಜನೆ, ಅಲ್ಲೇ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಅಲ್ಲಿಗೇ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಪಧಾನ ಮಂಡಲ ಭರವಸೆಯೂ ನೀಡಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಇಲಾಖೆಯಾಗಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಡಿತವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗೆ ಮಾಹಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಏನು ಕೆಲಸ ಎನ್ಬವ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಹೊಣೆಗಾರರು ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸುಗಳು, ಈ ಮೂರೂ ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೇರ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಹತ್ತರ ಆಶಾದಾಯಕ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಬಹುದು, ಇದರಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ಬುವುದು ಕೇವಲ ಕೆಲಸವಾಗದೇ ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಸಮಾನ:

ಈ ವರದಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಸವಾರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರಕಾರವನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗೆ ಉತ್ತರದಾಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜನತೆಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರಲ್ಲೇ ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್, ತಾಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಸಹಜ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗೆ ನೀಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲೇನು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ಬುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆ ಕಾರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಣಕಾಸು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಆಲ್ಲೆ ನಿರೋಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನ ಹಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉದಾಹರಣೆ: ಬಹುಗ್ರಾಮ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಹೀಗೆ ಹಲವು ಗ್ರಾಮ ಕೂಡಿ ಕಾಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದ್ಯತೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ, ಯೋಜನೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಹಣಕಾಸು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮೂರೂ ನೆಲೆಯ ಪಂಚ